

MINISTER CZŁONEK RADY MINISTRÓW
PRZEWODNICZĄCY STAŁEGO KOMITETU
RADY MINISTRÓW

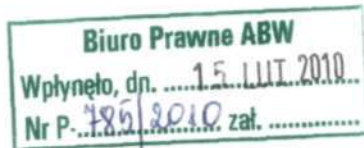
MICHAŁ BONI

P. Machalski
pre o piły państwa
i spłaca co do ucy

Warszawa, 12 lutego 2010 r.

DKRM-120-81 (4)/09/10

19773/10

Pan
Krzysztof BONDARYK

Szef
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przesłanymi przy piśmie z dnia 3 lutego 2010 r. znak: **P-603/10/464/MK** do ponownego zaopiniowania projektami poprawionych projektów rozporządzeń:

1. *Prezesa Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie przebiegu służby funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,*
2. *Prezesa Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzoru kwestionariusza osobowego oraz szczegółowych zasad i trybu postępowania kwalifikacyjnego wobec kandydatów do służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,*
3. *Prezesa Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania wyróżnień i przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych wobec funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,*

zgłaszam następujące uwagi.

Ad 1

Ponownie zgłaszam uwagę do § 10 ust 1. Końcowa część tego przepisu („albo gdy sposób wykonywania zadań służbowych przez funkcjonariusza budzi uzasadnione wątpliwości, co do jego zdolności psychicznej do służby.”) ewidentnie wykracza poza delegację do wydania aktu wykonawczego, zawartą w art. 94 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.).

Kwestia oceny zdolności psychicznej funkcjonariusza do służby uregulowana jest w odrębnym akcie wykonawczym do ustawy, tj. w wydanym na podstawie jej art. 45 ust. 2 rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2003 r. w sprawie oceny zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Dz. U. Nr 88, poz. 809, z późn. zm.).

C-2930/10

Ponadto w zaproponowanym brzmieniu § 10 ust. 1 wątpliwość budzi wskazanie bezpośredniego przełożonego jako właściwego do wystąpienia z wnioskiem o skierowanie na badanie psychologiczne. Z treści tego przepisu - w zestawieniu z § 10 ust. 2 - wynika bowiem, że Szef ABW lub upoważniony przez niego kierownik właściwej w sprawach kadrowych jednostki organizacyjnej - może skierować funkcjonariusza na badanie psychologiczne wyłącznie na wniosek bezpośredniego przełożonego (nie może tego zrobić z urzędu).

Zwracam również uwagę, że w nowym brzmieniu § 10 ust. 1 nadal brak jest określenia celu kierowania funkcjonariusza na badanie psychologiczne przed mianowaniem na wyższe stanowisko służbowe lub w przypadku zmiany charakteru służby. Proponuję zatem, by § 10 ust. 1 nadać brzmienie:

„§ 10. 1. Przed mianowaniem na wyższe stanowisko służbowe lub przed zmianą charakteru służby funkcjonariusza można skierować na badanie psychologiczne określające predyspozycje osobowościowe kandydata do służby na proponowanym stanowisku lub w proponowanej komórce organizacyjnej.”.

Ponadto zwracam uwagę, że poprawione uzasadnienie projektu, w części odnoszącej się do § 10 ust. 1, jednoznacznie wskazuje, że intencje projektodawcy wykraczają poza delegację ustawową zawartą w art. 94 ustawy. Projektodawca chciałby bowiem, by przepis ten miał zastosowanie w sprawach związanych z oceną zdolności psychicznej funkcjonariusza do pełnienia służby, a ponadto deklaruje, że poddanie się funkcjonariusza **obowiązkowemu** badaniu psychologicznemu mogłoby mieć na celu objęcie go opieką psychologiczną. Ta ostatnia idea jest wyraźnie sprzeczna z art. 12 ust. 1 *ustawy z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów* (Dz. U. Nr 73, poz. 763, z późn. zm.), ustanawiającym zasadę dobrowolności poddawania się diagnozowaniu i oddziaływaniu psychologicznemu, przy czym wyjątki od tej zasady określają ust. 2 i 3 w art. 12. Niezbędna jest zatem zmiana uzasadnienia projektu w taki sposób, by wskazane w nim intencje projektodawcy mieściły się w granicach obowiązującego prawa, w tym w ramach delegacji ustawowej.

Ad 2

§ 1 pkt 1 lit. a (dot. § 5 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia)

Proponowane brzmienie § 5 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia jest co najmniej niespójne z jego § 5 ust. 1 pkt 5, z którego jednoznacznie wynika, że kompetencja ustalania zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przysługuje wyłącznie komisji lekarskiej, co *nota bene* wynika także z § 3 ust. 1 pkt 1 *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2003 r. w sprawie oceny zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego* (Dz. U. Nr 88, poz. 809, z późn. zm.).

W związku z tym należy albo § 1 pkt 1 lit. a projektu skreślić (co wydaje się być rozwiązaniem właściwszym), albo nadać mu brzmienie:

„2) badanie psychologiczne kandydata mające na celu uzyskanie opinii psychologicznej co do zdolności psychicznej do służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;”.

Opinia taka - zgodnie z § 8 ust. 1 przywołanego powyżej *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2003 r.* - jest dołączana przez organ kierujący do skierowania kandydata do regionalnej komisji lekarskiej.

§ 1 pkt 2 (dot. § 6)

W § 6 ust. 3 niezbędne jest sprecyzowanie końcowej części zdania pierwszego („o ile znajduje to uzasadnienie w potrzebach służby”). Określenie „potrzeby służby” jest bowiem nieostre, a przy tym może obejmować potrzeby wykraczające poza materię regulowaną w rozporządzeniu, co stanowiłoby wykroczenie poza delegację ustawową. Proponuję zatem nadanie § 6 ust. 3 brzmienia:

- „3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, kierownik komórki kadrowej podejmuje decyzję w sprawie prowadzenia dalszego postępowania kwalifikacyjnego, o ile znajduje to uzasadnienie w potrzebach kadrowych służby, a negatywny wynik badań i czynności, o których mowa w § 5 ust. 1, nie oznacza niespełnienia przez kandydata warunków, o których mowa w § 2 ust. 1. Przepis § 7 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”.

Zaproponowane brzmienie w pełni odpowiada intencji projektodawcy, przedstawionej w uzasadnieniu projektu, a zarazem wyklucza możliwość nadinterpretacji omawianego przepisu.

Ad 3

- 1) podtrzymuję uwagę do § 1 pkt 1 projektu. Projektodawca w piśmie z 3 lutego br. nie odniósł się do istoty tej uwagi, wskazując jedynie na brak zastrzeżeń ze strony RCL i innych podmiotów biorących udział w uzgodnieniach;
- 2) podtrzymuję uwagę do § 1 pkt 3 projektu. Odnosząc się do wyjaśnień, przedstawionych przez projektodawcę w piśmie z 3 lutego br. pragnę zauważyć, że:

- *stanowisko do uwagi zgłoszonej do ust. 1* jest zdecydowanie nietrafne. Podstawą prawną funkcjonowania zespołu rzeczników dyscyplinarnych będzie bowiem nie decyzja Szefa ABW, wydana na podstawie art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.), a przepisy rozporządzenia. Skoro zatem zespół rzeczników zostanie utworzony aktem wydanym przez Prezesa Rady Ministrów, celowe jest wyraźne wskazanie w tym akcie, komu zespół będzie podlegał;
- *stanowisko do uwagi zgłoszonej do ust. 2* również jest zdecydowanie nietrafne z uwagi na nieadekwatność odwołania się do art. 20 ust. 4 ustawy. Skoro zespół działać ma na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, to w tym właśnie akcie należy zawrzeć niezbędne minimum regulacji co do podległości zespołu i jego organizacji wewnętrznej oraz podmiotu właściwego do wyznaczania rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia postępowania. Uregulowanie tych kwestii w akcie wydanym przez Szefa ABW mogłoby zostać zinterpretowane jako naruszenie zakazu subdelegacji.

Na marginesie należy zwrócić uwagę, że zespół rzeczników dyscyplinarnych będzie tworem szczególnym, bowiem nie będzie on ani jednostką organizacyjną, wymienioną w *statucie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego*, stanowiącym załącznik do *zarządzenia Nr 73 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie nadania statutu Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego* (M. P. Nr 26, poz. 432, z późn. zm.), mimo iż jest powoływany do życia aktem wydanym przez Prezesa Rady Ministrów, ani - jak już wspomniano wcześniej - art. 20 ust. 4 ustawy, mimo iż określony jest jako „zespół”. W związku z tym rodzi się wątpliwość, czy powołanie zespołu rzeczników dyscyplinarnych przepisami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów mieści się w ramach delegacji do wydania aktu wykonawczego, zawartej w art. 152 ustawy.

2 powołanie
